

چرا وقتی سوبله چوبله می‌گفتند، حرفی از وزارت نمی‌زدند؟

ابراهیمی: یحیی با آوازش همه را به وجد آورد

گفت‌وگو
ناصر قراگزلو

ناصر ابراهیمی شاید به همراه محمود یآوری و چند چهره انگشت شمار دیگر جزو آن دسته از مربیانی باشد که چند دهه مربیگری کرده و به درجات بالا هم رسیده‌اند. به بهانه پوکر پرسپولیس در قهرمانی با مربی اسبق این تیم و تیم ملی در خصوص شرایط تیم فعلی و البته تفاوتش با قهرمانی‌های گذشته حرف زدیم؛ مصاحبه‌ای از اتفاقات دوسه دهه قبل تا امروز که می‌تواند در نوع خود جالب توجه باشد. بخصوص که ابراهیمی جعبه سیاه پرسپولیس در دهه هفتاد و هشتاد است و حرف‌های او شاید برای هوادارانی که آن زمان را به یاد ندارند، تازه و شنیدنی باشد.

فکر می‌کردید پرسپولیس در لیگ نوزدهم برای چهارمین سال متوالی قهرمان شود؟

بین همه بازیکنان، کادر فنی، مدیر تیم، سرپرست و سایر عناصر مربوط به باشگاه عزم قهرمانی وجود داشت و در چنین تیمی فعل خواستن به خوبی و به معنای واقعی برای قهرمانی صرف شده بود. به همین دلیل هم پرسپولیس برای چهارمین سال متوالی قهرمان شد و به افتخارات خود جام زرین دیگری اضافه کرد. من هم از این بابت مانند همه پرسپولیسی‌های دیگر خیلی از پوکر قهرمانی پرسپولیس خوشحال شدم و آن را به همه هواداران تیم و مجموعه باشگاه تبریک می‌گویم.

تیم فعلی با یحیی می‌تواند در قهرمانی گلات هم برزند؟

اگر ۸۰ تا ۹۰ درصد بازیکنان حفظ شوند و به نوعی شاکله تیم باقی بماند، پرسپولیس حتی می‌تواند برای پنجمین سال متوالی هم قهرمان شود و گلات برزند.

به نظر شما چطور شد که یحیی گل محمدی در بین طیف مربیان جوان پرسپولیسی موفق به کسب عنوان قهرمانی شد؟

قبل از گل محمدی آقای کالدرون هم تیم را در صدر تحویل داد و البته یحیی هم با همت بالایش آن را تا پایان فصل حفظ کرد. مربیان قبلی پرسپولیس هم انصافاً خیلی در زمان مربیگری‌شان برای پرسپولیس زحمت کشیدند و نباید از کنار زحمات آنها گذشت. مثلاً علی دایی هم دو قهرمانی جام حذفی برای پرسپولیس به ارمغان آورد و اگر مشکلات مالی و مدیریتی در زمان مربیگری در پرسپولیس گریبانگیرش نمی‌شد او می‌توانست تیم را به عنوان قهرمانی لیگ هم برساند و افتخاراتش را در پرسپولیس به عنوان مربی هم زیاد کند. اما جدا

از این مسایل مامثلی هم داریم که خیلی جالب است. می‌گویند آواز خوان نه آواز، این به آن معناست که برای آواز خوب خواندن فقط دانستن نت‌های خوانندگی و آواز مهم و شرط اصلی نیست، بلکه یک آواز خوان جدا از دانستن نت‌ها و سایر موارد هنری مربوط به کارش باید صدای خیلی خوبی هم داشته باشد تا آوازش همه را به وجد بیاورد و به قول خودمان در بین مردم سرو صدا و گیرایی لازم را داشته باشد. این مثال برای یحیی گل محمدی مصداق خیلی خوبی دارد، به این معنا که یحیی هم ریتم‌ها را خوب می‌دانست و صدای خوبی داشت. اگر در یک جمله بخواهم بگویم باید از این مسأله نام ببرم که او در کار مربیگری از فاکتورهای لازم برای موفقیت و قهرمانی برخوردار بود و توانست صدرنشینی را حفظ کند، کاری که بدون شک امری آسان نبود.

اما بدون شک عوامل دیگر هم خیلی در قهرمانی پرسپولیس نقش داشتند.

حتماً همین‌طور است. برای قهرمانی پنج اصل خیلی مهم لازم است که اصل اولش مدیریت باشگاه است. مدیرعامل پرسپولیس، آقای رسولپناه خیلی خوب این مهم را انجام داد و از زمانی که ایشان آمدند تمام مشکلات را تا حد امکان برطرف کردند و سازوکار خوبی را در باشگاه به وجود آوردند. بعد از ایشان افشین پیروانی به عنوان مدیر تیم خیلی خوب و کارآمد عمل کرد، ایشان در کارش بسیار قوی جلورفت و مانند خورددین در زمان مربیگری ما وظایفش را به نحو احسن انجام داد. در کنار این دواصل، کادر فنی و بازیکنان و هواداران هم هر کدام به نوبه خودشان بسیار تأثیرگذار بودند و اثر خودشان را گذاشتند. نقش مربیان در کنار یحیی هم در امر هدایت تیم بسیار مهم و تأثیرگذار بود، مربیانی نظیر کریم باقری، حمید مطهری و سایر اعضای کادر که در امر آمادسازی به شکل عالی سرمربی پرسپولیس را همراهی کردند. آنها انصافاً درخشیدند و کم نگذاشتند و با تعهد و کار خوب به قوی در امر مربیگری بیشترین بازدهی را داشتند.

به شما در پرسپولیس لقب داده بودند؟

(می‌خندد) بله، به من القابی مانند ساجی و فرگوسن ر داده بودند!

شما هم کنار علی پروین توانستید پوکر کنید؟

علی پروین که در باشگاه‌های تهران قهرمانی‌های متوالی زیادی را کسب کرده بود و فکر می‌کنم سابقه پنج شش قهرمانی متوالی را هم داشته اما زمانی که خودم در کنار او بودم هم افتخارات زیادی برای پرسپولیس کسب

کردیم. به عنوان نمونه دوره اول لیگ برتر ما پرسپولیس را قهرمان کردیم و یادم می‌آید در رکوردی ماندگار در سال ۱۳۷۷ ما ۱۶ هفته باختی نداشتیم که کاری بزرگ محسوب می‌شد. در یک سال هم قهرمان لیگ شدیم و هم جام حذفی و حتی قادر هم بودیم به قول شما در لیگ هم پوکر کنیم اما تغییرات مدیریتی و بعضی از مشکلات اجازه نداد چنین اتفاقی را رقم بزنیم. هر چند در زمان مربیگری ام در پرسپولیس سه قهرمانی لیگ، یک قهرمانی جام حذفی و سومی آسیا را داشتم که افتخار کمی نیست. علی پروین هم که همه می‌دانند در مجموع سال‌هایی که در باشگاه‌های تهران، جام آزادگان، جام حذفی و حتی یک دوره لیگ برتر در پرسپولیس مربیگری کرده و به نوعی پرافتخارترین مربی باشگاه محسوب می‌شود.

گفتید در زمان مربیگری‌تان می‌توانستید چهار قهرمانی را رقم بزنید؟

ما سال ۷۷ و ۷۸ در جام آزادگان قهرمان شدیم و همان سال قهرمانی حذفی را هم کسب کردیم اما سال بعدش سایپا قهرمان شد و ما دوم شدیم. اتفاقی که اگر برای ماکتارار می‌شد ما هم موفق شده بودیم چهار قهرمانی متوالی برای پرسپولیس کسب کنیم.

پرسپولیس فعلی قادر است در عرصه رقابت‌های لیگ قهرمانان هم طلسم قهرمان نشدن در آسیا را بشکند؟

همه چیز پنجاه - پنجاه است. پرسپولیس فعلی واقعاً قدرتمند است اما همه می‌دانند که فوتبال ایران در عرصه مسابقات لیگ قهرمانان آسیا قهرمانی نداشته و این به دلیل امکانات و سرمایه‌گذاری بسیار گسترده تیم‌های خارجی است. به همین دلیل تیم‌های ما از رقبای خارجی عقب‌ترند اما من امیدوارم پرسپولیس فعلی با بازیکنان

و کادر فنی خوبی که دارد

بتواند در عرصه آسیا هم بهترین عناوین و در رأس آنها قهرمانی را هم کسب کند.

در مورد قهرمانی این فصل پرسپولیس بعضی از تیم‌ها از حمایت وزارت ورزش و نقش آن حرف زدند. در این رابطه چه نظری دارید؟

این حرف‌ها تماماً از روی حسادت تیم رقیب است و همه می‌دانند چون تیم رقیب قهرمان نشده این حرف‌ها را برای پرسپولیس و کار بزرگش درست می‌کنند.

سال بعد اگر استقلال قهرمان شد باز می‌آیند و بحث حمایت وزارت ورزش از پرسپولیس را مطرح می‌سازند؟ استقلال اگر مربی ایتالیایی موفقش را حفظ می‌کرد به این حال و روز نمی‌افتاد و به قولی به دردسر نمی‌افتادند. چطور استقلال‌ها زمانی که شعار سوبله چوبله سر می‌دادند حرف از حمایت وزارت ورزش نمی‌زدند؟ در حالی که خودشان می‌دانند در دوربی از آن چهار دربی که بردند اتفاقات داوری و بعضی از مسائل دیگر به سودشان رقم خورد. گل سالم محمدنوری به اشتباه آفساید گرفته شد و حتی خود کمک‌داور هم بعداً اعتراف کرد که اشتباه کرده و آن گل درست بوده است. در آن زمان که به قول خودشان غرق در سوبله چوبله بودند وزارت ورزش طرفدارشان نبود و... این حرف‌ها همه داستان است و اصلاً درست نیست و می‌دانند مشکلاتی در خودشان داشتند که منجر به عدم موفقیت‌شان شده است. بنابراین حرف آنها سندی نیست.

برانکو پرافتخارترین مربی پرسپولیس شده و محبوبیتی فراوان کسب کرده. تا به حال شده به عنوان مربی ایرانی به او حسادت کنید؟

برانکو را به عنوان یک مربی خوب قبولش دارم اما باید بگویم هیچوقت به ایشان حسادت نکردم. برانکو پرافتخارترین مربی لیگ برتر است که در پرسپولیس این عنوان را کسب کرده و من هم برای ایشان احترام زیادی قایل هستم. البته شما باید بدانید من چهل سال مربیگری کرده، مدت زیادی مربی پرسپولیس و تیم ملی ایران بوده، افتخارات زیادی را هم کسب کرده و حتی در زمین خاکی هم مربیگری کرده‌ام. به همین دلیل به برانکو حسادت نخواهم کرد، چون به تمام افتخارات و اهدا هم رسیده‌ام.

اگر شما در جشن قهرمانی پرسپولیس بودید در غیاب تماشاگر چگونه هوادار را در تلویزیون بیشتر شاد می‌کردید؟ معلق نمی‌زدید؟

یادش بخیر. آن بازی که من معلق زدم همیشه برایم ماندگار است. خوب یادم هست که در آن دربی معروف هاشمی‌نسب به استقلال رفته و اتفاقاً به پرسپولیس هم گل زده بود. ما هم تادقایق آخرین نتیجه دو بر یک از استقلال عقب بودیم. در دقایق پایانی دیدم که علی‌آقا خیلی ناراحت است و خون همه چشمش را گرفته است. چون اصلاً نمی‌خواست ما آن دربی را به رقیب، مخصوصاً بعد از گل‌زنی هاشمی‌نسب که مقابل دروازه ما غش کرده بود، ببازیم. در همان دقایق هم به علی‌آقا گفتیم دربی را نمی‌بازیم. در همان دقایق اوت دستی نصیب ما شد و من به علی‌انصاریان گفتم علی چون مادرت توپ را بلند برای افشین ببند که علی هم عالی توپ را پرنتاب کرد و آن توپ با اثرگذاری افشین به علی‌کریمی رسید و علی هم به شکلی عالی گل دوم و تساوی دربی را وارد دروازه تیم رقیب کرد. من هم از خوشحالی چند معلق خوب زدم. در آن بازی استقلال‌ها برای من خیلی کری می‌خواندند و به قوی مسخره می‌کردند، به همین دلیل هم من به آن شکل شادی کردم. هر چند آن موقع هم افرادی مانند آقای دانشور که در فرارسیون بودند و البته استقلال هم محسوب می‌شد، مرا ببیدلیل چند ماه محروم کردند. در حالی که من فقط شادی کردم و شادی پس از گل در همه دنیا هم وجود دارد.

حرف پایانی.

این حرف‌ها که سفارش فلان تیم را برای قهرمانی انجام می‌دهند و... اصلاً درست نیست و به هیچ وجه وجود ندارد. مثلاً سالی که ما در دربی به استقلال روی تک گل اکبریور نتیجه را واگذار کردیم، بسیار بهتر از استقلال بودیم و موقعیت‌های زیادی را هم از دست دادیم. در حالی که کلی ستاره داشتیم بازی را با ختیم اما حرفی نزدیم. استقلال هم بایک فرصت ما را برده، چون خیلی خوب از تک موقعیتش استفاده کرد. می‌خواهم بگویم نه آن زمان پای سفارشی در کار بود و نه حالا. پس بهتر است این صحبت‌ها را تمام کنند.